

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
C L U J
Piața a Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 2.
Sâmbătă 30 Martie 1935
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Inchinarea Sfintei Cruci.

„Tot Pământul să se 'nchine Crucii celei Sfinte”.

In Dumineca treia din post, Biserica prăznuiește închinarea Sf. Cruci. Prin post oarecum răstignim și noi patimile trupului și voia noastră. In Sf. Evanghelie Domnul Hristos ne îndeamnă zicând: „De vrea cineva să vie după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze”. (Mat. 16, 24.) Fiind însă grea calea după Hristos prin lăpădarea de voia noastră și de aplecările noastre pământești, pentru aceasta să pune înaintea poporului în Biserică Sf. Cruce, prin care văzând pe Domnul, deși nevinovat duce pentru noi Cruce nemăsurat mai grea; să ne simțim datori cu atât mai mult noi cei păcătoși să ne purtăm crucea ce ni se dă pentru păcatele noastre.

Doamne Isuse Hristonse, cu puterea sfintei Cruci, păzește-ne de căile răului și ne fă vrednici a ne închina sfintelor tale patimi și dumnezeiești tale învieri. Dăruiește-ne putere ca să trecem cu bucurie și fără prihană cursul sfântului post, curățindu-ne de toată întinăciunea păcatului. Cu îndurările tale, miluește-ne pe noi Doamne iubitorule de oameni.

Crucea vieții*)

Isus are mulți amatori cari doresc împărăția sa cerească, dar puțini cari voesc să-i ducă crucea. — Are mulți doritori de mângâiere, dar puțini amatori de suferință. — Găsește mulți tovarăși la masă, dar puțini la post. — Toți doresc să se bucure împreună cu El, dar puțini voesc să sufere ceva pentru El. — Mulți urmează pe Isus până la frângerea pâinii, dar puțini până la deșertarea paharului Patimilor Sale. — Mulți cinstesc minunile Lui, dar puțini primesc rușinea crucii.

Multora li se pare aspră această vorbă: Lăpădă-te de tine, ia-ți crucea și urmează pe Isus. — Dar mult mai aspră li se va părea, când la ziua de apoi vor auzi aceste cuvinte: Plecați dela mine blestemăților, în focul cel veșnic (Mat 25.41). — Cei cari ascultă acum cu bucurie glasul ce-i îndeamnă să-și ia crucea și-l urmează, nu se vor teme atunci că vor auzi sentința osândeii veșnice. — Când Domnul va veni să judece lumea, acest semn al crucii va fi pe cer. — Atunci toți slujitorii

*) Spicuirii din „Imitațiunea lui Hristos” de Toma de Kempis. (Cartea II. Cap. 11 și 12.)

crucii, care în viața lor s'au conformat lui Isus cel răstignit, se vor apropia cu multă încredere de Hristos judecătorul lor.

Orându-ște totul cum vrei și cum îți place, nu vei găsi altceva decât numai că todeauna vei avea ceva de suferit, fie că ai vrea, fiecă n'ai vrea; și astfel totdeauna vei da de cruce. — Căci sau vei avea de suportat turburări suflețești. — Uneori Dumnezeu te va părăsi, alte ori aproapele te va supăra și ce e și mai rău, de cele mai multe ori îți vei fi tu însuși o povară.

Așa dar crucea e todeauna gata pretutindeni ea te așteaptă. — Nu poți fugi de ea, ori încotro ai apuca; căci ori unde vei ajunge, te porți pe tine însuși cu tine, așa că todeauna vei da tot de tine.

Dacă vei purta crucea numai de nevoe, îți faci fie singur o povară și te apleși tu însuși pe tine; și totuși vei fi nevoit a o purta mai departe în silă. — Și dacă vei lepăda o cruce, vei da de bună seamă peste alta, și mai grea.

Crezi oare că vei putea scăpa de ceea ce n'a scăpat nici un muritor cândva? Care Sfânt a fost oare pe lumea aceasta fără cruce și fără suferință? — Nici macar Isus Hristos, Domnul nostru, n'a fost lipsit un ceas macar, în toată viața sa, de dureri și de suferințe. „Trebuia — zicea El — să pătimească Hristos, și să învie din morți și astfel să intre în slava sa”. (Luca 24,26.46). — Atunci, cum de îndrăznești tu să cauți o altă cale, decât calea regiască a sfintei Cruci?

E contra firei omenești de a purta crucea, de a o iubi; de a-și înfrâna trupul și de a-l subjugă sufletului; de a fugi de onoruri și de a suferi cu plăcere batjocurile; de a se disprețui pe sine și a dori să fie disprețuit; de a suferi necazuri și pagube și a nu dori nici o fericire din lumea aceasta. — Dacă te razimi numai pe tine, nu vei izbuti nimic din toate acestea. — Dar dacă îți vei pune încrederea în Dumnezeu, vei primi tărie din cer și vei supune stăpânirii tale și lumea și trupul tău. — Nu-ți va fi teamă nici de diavol, dușmanul tău, când vei fi înarmat cu credință și însemnat cu crucea lui Hristos.

Fii gata să înduri năcazurile și le socotește ca pe cele mai mari mângâieri. „căci suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare” (Rom. 8.18) chiar de le-ai îndura tu singur pe toate la un loc. — Toți recomandă răbdarea, deși pușini voesc să sufere. — Se cuvine să suferi cât de puțin pentru Hristos, câtă vreme mulți îndură mai greu pentru lume.

Dacă ar fi în lumea aceasta o altă cale mai bună și mai folositoare decât suferința, desigur că Hristos ne-ar fi arătat-o prin sfaturile și pildele sale. — El însuși, să îndeamnă din toată inima pe ucenicii care l-au urmat și cei ce vor să-L urmeze zicând: „Dacă voește cineva să vină după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze” (Marcu 8,34; Luca 9,23).

După ce am văzut și am cercetat toate, aceasta să fie ultima concluzie: Că în împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri. (Faptele Ap. 14,21).

Fervuta, martira din Persia.

Împăratul Sapor al Persiei a fost un mare dușman al creștinilor. În timpul domniei lui, pe la anul 330, a suferit moarte pentru dreapta credință cuviosul Simion, episcopul, după care au rămas două surori: una fecioară cu numele Fervuta, iar cealaltă femeie văduvă.

Fervuta era tânără și frumoasă. Împărăteasa Persiei (soția lui Sapor), auzind despre frumusețea ei, a poruncit să o ducă la curtea împărătească. Bine înțeles, a încercat apoi să o înduplece la părăsirea legii creștinești, spunându-i că atunci o va mărita cu Mauptis, un tânăr și frumos boier al împărăției. Fervuta a declarat însă, că dreapta ei credință e mai prețioasă decât toată strălucirea lumii.

S'a întâmplat atunci, că împărăteasa a fost cuprinsă de-o boală grea. Ca să-și răsbune asupra Fervutei, boierul Mauptis a învinuit-o că e vrăjitoare și că vrăjitoriile ei au pricinuit boala împărătesei. Așa apoi Fervuta a ajuns în închisoare împreună cu sora și roaba ei.

Înainte judecătorilor s'a apărut cu următoarele cuvinte:

— Cum credeți voi, că eu aș putea să fac vrăjitorie? Atât eu, cât și sora și

roaba mea, suntem miresele lui Isus Hristos, care a vestit adevărul, — iar vrăjitoria se face cu ajutorul diavolului!

Insfârșit judecăorii le-au cerut să părăsească legea creștinească și să se închine idolilor.

— Nu mă tem de pedeapsa voastră, — le-a răspuns Fervuta: Calea în care voi vreți să mă trimiteți știu că mă va duce la fratele meu Simeon, cel ucis pe nedrept,

Văzând statornicia lor în credință, judecătorii au osândit pe cele trei femei la moarte. Eleau fost legate de păr apoi tăiate în două cu fereștrăul. Sufletele lor au fost primite în împărăția cerului. Pomenirea lor se face în ziua de 4 Aprilie.

SEPTIMU POPA.

Din rostul vieții*)

Trecui într'o zi pe-o vorbă la vecinul Nicolae. L'am aflat afară în curte, cu coatele răzimate 'n loitrița carului, cu privirea perdută în verdele țarinilor.

— „Ce gânduri te frământă vecine?”

— „De cari nici n'ai socotit. — Uite cum stam aici și mă gândeam la greu! traiului, îmi furară mintea cei cari au gătat cu năcazurile.”

— „Doar nu ți-ai urit zilele?”

— „De urât nu mi le-am urit, că viața-i dragă și vermelui ce se trage pe pământ. Dar cum venii cu cărul din câmp, colo în dreptul cimitirului îmi plezni în minte, că de s'ar scula într'o zi cei din mormânturi ne-ar scoate pe toți din sat. — Când i-am zări cum vin pe coastă'n jos zurăind din oase și clănțanind din fălci, știu că n'am mai sta să-i întrebăm cum o mai duc pe ceea lume. Am lăsa mămăliga pe masă ș'am lua-o pe dealuri de ne-ar sfârâi călcăele.

Știu însă că n'or mai vedea lumina zilei până nu i-a scula puterea lui Dumnezeu la viață nouă. Ei n'or veni la noi dar ne-om duce noi la ei. Vrând-nevrând va trebui să ne înfrățim cu golaniia ăia. Rând pe rând ne scoate moartea din vieță și ne înșiră lângă ei. Așa e soarta omului; azi pe pământ, mâine-poimâine sub pământ. Mă duc la lucru, plec la moară or la târg, cu fiecare pas cătră moarte mă duc.

Sunt tari legila azi, dar legea morții e mai întărită decât toate. La ea nu este „pardon” ca la neamț. Nu te mai întreabă de vrei ori nu; de ești gata, de te-ai împăcat cu Dumnezeu ori cu vecinul. Cu ia nu mai poți face contract, fie și pe o zi, ci când a sosit termenul pus de D-zeu, te culcă la pământ și-ți scoate sufletul fără nic o milă. E dreaptă vorba că „în fața morții și omul cel mai mare e mic de tot. —

Mai eri alaltăeri și noi eram tineri, dar acum ne aplecăm ca soarele cătră apus. Eram odată și noi copii. Ne-am ridicat și am împins în mormânt un șireag întreg de bătrâni. Abia ici-colo a mai rămas câte un moșneag de pocăință, cum rămne în margini de pădure câte un copac bătrân ca să-l bată vremile. Acum e rândul nostru. Mă uit că se ridică neamul ăsta tinăr, ne cuprind locul, ne tot mână 'naintea lor până ne bagă 'n groapă. Pe semne numai pentru aceea ne-a lăsat D-zeu în lumea asta ca să dobândim cu ia pe ceialaltă, căci altcm nici un rost n'ar avea toată viața, toată truda noastră. Și noi facem chiar întors. Ne gândim tot la lumea asta. Vrem să ne facem raiul pe pământ. Ne^e învăluim în grijile lumii fără ca să ne mai dăm semă de rostul vieții. Dar știu bine, că dincolo nu m'a întreba

*) (Vorbe drepte I.) Fr. Lucian I. Pop.

nime câte jugăre de pământ, ori câte vite am avut. — „Fost' ai creștin adevărat, păzit- ai legea și poruncile, crescutuți- ai copiii în frica lui D-zeu? . . .” La astea va trebui să dau răspuns.

Precum văd a dat D-zeu la toți oamenii cap, dar puțini au adunat minte în el. Cei mai mulți nu știu pentru ce trăiesc în lume. Unii nu mai cred numai ceea ce văd cu ochii și prind cu mâna. Alții sunt iac' așa numai niște jumătăți de creștini cari ar ținea și cu D-zeu dar nici de deavolul nu s' ar lăsa; vorba aia: „slugă la doi stăpâni”. „La ăștia l- i dulce la gustare dar mă tem că le- o fi acru la scărpinare”. —

De s' ar gândi toți oamenii ca vecinul meu, atunci ar fi mai puțin rău în lume. Ar fi bisericile mai pline, temnițele și crășmele mai goale. —

Diferite informațiuni

— **Serviciile divine.** La biserica catedrală în Sf. Paresemi. — Luni, Marți, Joi și Sâmbătă la orele 7 și 8 Sf. Liturgie, Spovediri și cuminecări. — Mercuria și Vineria: orele 7 ceasurile canonice. Orele 6 p. m. Liturgia Inainte sfințitelor. Spovediri și cuminecări. — Duminica: Rânduiala de peste an. — Biserica Bob: In fiecare zi la orele 8 Sf. Liturgie, Spovediri și cuminecări.

— **La biserica din Cluj — Dâmbul- Rotund:** In fiecare dimineață sf. liturgie afară de Mercuria și Vinerea. — Luni, Marți, Joi, Sâmbătă și Duminică seara la orele 7 — slujba Dupăcinarului mare și Vecernie cu predică.

Vineri seara la orele 7 Liturgia Inaiutea sfințitelor cu mărturisiri și împărțșanii. — Predică. —

— **La biserica din Cluj — Cordoș:** Miercuri seara la orele 7 Liturgia Inainte sfințitelor și Duminică seara la orele 8 Vecernie cu predică.

L. Nicoară.

— **La masa creștinească** din parohia VI- a Duminica trecută au participat în total 114 persoane. Contribuții s' au primit dela d- na Livia dr. Boila d- l N. Cocan și S. Munteanu.

— **Școala Normală de fete din Cluj,** Duminica trecută a executat un frumos program literar și artistic la Căminul Cultural (str. Chintăului 103). Succesul moral a fost foarte frumos iar cel material foarte slab. —

— **Veniți la Ierusalim.** Se aduce la cunoștința publicului, că în luna Maiu anul curent se organizează un pelerinaj la locurile sfinte în condițiuni foarte avantajoase. Informații la redacția rev. „Clujul Creștin”.

— **Reuniunea „Sf. Maria”** convoacă Adunare generală pe ziua de Duminică 31 Martie la orele 4 în Sala Primăriei.

— **Alex. Peteanu,** om de serviciu la Șc. Normală de fete din Cluj, a dovedit conștiință, creștinească, răscumpărând 20 de abonamente din „Clujul Creștin” în sume de 1000 (una mie) Lei, pentru a nutri cu pâinea adevărului sufle-

tele lipsite de acesta. Bun lucru. Mulțumim în numele Domnului care o să răsplătească.

— **Dela Păr. dr Aug. Paul,** am primit 200 (două sute) Lei ca sprijin la revistă. Mulțumiri.

— **La Școala Duminicală** copii gr. cat. din parohia VI- a sunt înștiințați ca să se prezinte regulat la ora 2 d. m. După lecție se va cânta această cântare despre sf. Cruce, pe care o tipărim aici ca să se poată învăța mai ușor.

LA LEMNUL CRUCII.

La lemnul crucii grăbesc
Că 'ntralt loc eu nu găsesc
Pace sufletului meu.

Și- acolo stă Maica sfântă
De dureri amare 'nfrântă
Ne 'ncetat suspinând greu.

Sub lemnul crucii m' așez
Căci de- acolo eu sperez
Singur mântuirea mea.

Cu ajutorul Preacuratei
A Maicii greu întristatei.
Ea știe durerea mea.

Veniți toți cei obosiți
La lemnul crucii grăbiți
Și priviți la el mereu.
In genunchi sub sf. cruce
Suferința e mai dulce
Cu speranța 'n Dumnezeu.

†

Red. resp. Pr. V. Chindriș.